

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

"การแนะแนว" เป็นคำที่มีบัญญัติขึ้นใช้ให้ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า "GUIDANCE" ซึ่งมีความหมายว่า "การชี้แนะทาง" หรือ "การชี้ช่องทาง" ซึ่งหมายความว่า บริการอย่างหนึ่งที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือนักเรียนแต่ละคนให้รู้จักตนเอง รู้ความสามารถและขอบเขตแห่งความสามารถของตน ตลอดจนรู้โอกาสและช่องทางต่าง ๆ ที่จะใช้ความสามารถที่ตนมีอยู่ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและแก่สังคมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรืออาจสรุปให้เป็นข้อความที่สั้นที่สุดได้ว่า คือ การช่วยเหลือนักเรียนให้รู้จักช่วยตนเอง

จุดมุ่งหมายสำคัญของการแนะแนวก็คือ การช่วยนักเรียนแต่ละคนให้สามารถแก้ปัญหา สามารถเลือก สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองอย่างดีที่สุดและฉลาดที่สุด สามารถดำเนินชีวิตและปรับปรุงตนเองให้เข้ากับสถานการณ์สังคม และสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี ตลอดจนมีความสุขความเจริญและความก้าวหน้าในชีวิต

บริการแนะแนวที่จัดขึ้นตามโรงเรียนส่วนใหญ่มี 3 ประเภทคือ

1. การแนะแนวการศึกษา (Educational Guidance) ซึ่งหมายถึง การแนะแนวในด้านที่เกี่ยวกับการเล่าเรียน เช่น การแนะแนวทางแก่นักเรียนให้รู้จักวิธีเรียนที่ดี รู้จักวิธีจัดโน้ต รู้จักการอ่านหนังสือเพิ่มเติม รู้จักการเขียนรายงาน รู้จักวิธีใช้ของสมุด รู้จักตัดสินใจเลือกสถานศึกษาต่อที่ดี เหล่านี้เป็นต้น

โจนส์ (Jones)¹ ได้สรุปไว้ว่า การแนะแนวการศึกษานั้น ควรจะหมายถึง ความรวมถึง

1. การแนะแนวในการเลือกสถานที่เรียน
2. การแนะแนวในการสมัครคัดเลือกเข้าเรียนต่อ
3. การแนะแนวในการปรับตัวให้เข้ากับชีวิตในโรงเรียนได้ทุก ๆ ระยะเวลาหรือทุก ๆ ตอน

2. การแนะแนวอาชีพ (Vocational Guidance) หมายถึง กระบวนการในการช่วยเหลือบุคคลในการเลือกอาชีพ การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ การเข้าทำงานและการได้มีความเจริญก้าวหน้าในการทำงานที่ทำนั้น

สำหรับในเรื่องการแนะแนวอาชีพตามที่โจนส์ (Jones)² ได้สรุปไว้ หมายถึง

1. การแนะแนวในการเลือกอาชีพ
2. การแนะแนวในการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ
3. การแนะแนวในการแสวงหาการทำงาน
4. การแนะแนวในการปรับตัวให้เข้าทำงาน และหาความเจริญก้าวหน้าในงานที่ประกอบนั้น

3. การแนะแนวเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวและสังคม (Personal and Social Guidance) หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ที่ช่วยอัตรบุคคลให้มีชีวิตหรือความเป็นอยู่ที่มีความสุข มีความเจริญทั้งทางกายและทางจิตใจ มีอารมณ์ที่มั่นคง สามารถที่จะปรับตัว

¹Arthur J. Jones, Principles of Guidance (New York: McGraw-Hill Book Company, 5th ed, 1963), p. 95.

²Ibid.

เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ ให้สามารถเข้ากับเพื่อนฝูงและญาติพี่น้องได้อย่างดีและมีความสุข รู้จักแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม รู้จักใช้ทรัพยากรให้เป็น ประโยชน์และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เหล่านี้เป็นคน

ศิริรัตน์ อັชชะ¹ ได้กล่าวว่า สิ่งที่เป็นปัญหาสำหรับเด็กในทุกวันนี้และเป็น ปัญหาที่ต้องการคำปรึกษาจากครูแนะแนว แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ปัญหาทางการเรียน
2. ปัญหาการศึกษาต่อและการเลือกอาชีพ
3. ปัญหาส่วนตัว

ปัญหาเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นอุปสรรคในการเล่าเรียนและการดำเนินชีวิตของ เด็ก ปัญหาการศึกษาต่อและการเลือกวิชาชีพก็เป็นมูลเหตุสำคัญประการหนึ่งที่มีความ สัมพันธ์ต่อความเจริญก้าวหน้าในอนาคตของเด็ก อันอาจจะก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมและ เศรษฐกิจต่อไปได้ ดังนั้นบริการแนะแนวอาชีพของโรงเรียนจะให้ความช่วยเหลือแก่ นักเรียนได้เป็นอย่างดี

ในสหรัฐอเมริกา ปัญหาที่นักเรียนมาขอคำปรึกษามากที่สุดก็คือ ปัญหาเกี่ยวกับ อาชีพ² และเมื่อปี ค.ศ. 1974 ได้มีการสำรวจความคิดเห็นของครูแนะแนวจำนวน 885 คน เกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนว ครูส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า การแนะแนว

¹ศิริรัตน์ อັชชะ, "อิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อการเลือกอาชีพของเด็ก," วารสารแนะแนว (สิงหาคม-กันยายน 2517); หน้า 6.

²คมเพชร ฉัตรสุภกุล, คำบรรยายเรื่องทฤษฎีการเลือกอาชีพ (กรุงเทพฯ: ประสานมิตร, 2519), หน้า 3.

อาชีพเป็นสิ่งจำเป็นมากและมีความสำคัญที่สุดในการช่วยให้นักเรียนสามารถเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้อง¹

โฟรลิช (Froehlich)² เป็นอีกผู้หนึ่งที่สนใจปัญหาในการเลือกอาชีพของนักเรียน จากการศึกษาของเขาแสดงให้เห็นว่า ปัญหาต่าง ๆ ที่เขาได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนไปนั้น ส่วนใหญ่เป็นปัญหาทางอาชีพถึง 60 % รองลงมาเป็นปัญหาทางการศึกษา 29 % และปัญหาส่วนตัวและสังคมอีก 11 % ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ เรมเมอร์ (Remmers) และชิมเบอร์ก (Shimberg)³ ที่เป็นการสำรวจปัญหาต่าง ๆ ของเด็กมัธยม จำนวน 15,000 คน และพบว่า 40 - 50 % ของเด็กเหล่านี้มีปัญหาเกี่ยวกับชีวิตในอนาคตมากที่สุดและประมาณ 50 % ของเด็กเกรด 9 มีความกังวลใจในเรื่องการจะออกไปประกอบอาชีพในอนาคต

สำหรับในประเทศไทยนั้น สวัสดิ์ เรื่องฉาย⁴ ได้ศึกษาปัญหาการเลือก อาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เป็นนักเรียนชาย 211 คน นักเรียนหญิง 189 คน มีอายุเฉลี่ย 16 ปี และพบว่า นักเรียน 63.75 % ยัง

¹Roducy Wayne Durgin, "A Model of Managing Career Guidance Programs in Secondary School of Ohio," Dissertation Abstracts (1974): 2674-A.

²Clifford P. Froehlich, อ้างถึงโดย คมเพชร ฉัตรศุกกุล, คำบรรยายเรื่องทฤษฎีการเลือกอาชีพ (กรุงเทพฯ: ประสานมิตร, 2519), หน้า 3.

³Remmers, H. H. and Hackett, G. G., "Let's Listen to Youth" Better Living Booklet, (Chicago, 1976), p. 39.

⁴สวัสดิ์ เรื่องฉาย, "ผลการวิเคราะห์ปัญหาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" วารสารแนะแนว (กุมภาพันธ์-มีนาคม 2519), หน้า 61 - 85.

ไม่ทราบว่า จะเลือกอาชีพอะไร ส่วนที่เหลือเลือกอาชีพรับราชการและนักการเมือง เมื่อพิจารณาการเลือกอาชีพของนักเรียนแล้ว ปรากฏว่านักเรียนยังเลือกอาชีพและรายการเรียนไม่สอดคล้องกัน เช่น เลือกเรียนครูแต่อยากมีอาชีพทหาร สำหรับปัญหาในการเลือกอาชีพนั้น ปรากฏว่านักเรียน 81.50 % ไม่แน่ใจว่าจะสอบเข้าสถาบันที่สอนวิชาชีพที่นักเรียนสนใจได้ 76.25 % ไม่ทราบว่าแต่ละอาชีพต้องมีคุณสมบัติอย่างไรจึงจะเหมาะสม 75 % ไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพเลย และที่สำคัญที่สุดคือ นักเรียนยังไม่ทราบว่าตนเองมีความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับอาชีพใด

ในการแนะแนวไม่ว่าจะเป็นการแนะแนวการศึกษา หรือการแนะแนวอาชีพนั้น สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการแนะแนวคือ เครื่องมือที่คลิฟฟอร์ด พี. โฟรลิช¹ (Clifford P. Froehlich) ได้แบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการแนะแนวออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. แบบสอบถามความถนัดทางการเรียน (Scholastic Aptitude Test)
2. แบบสำรวจทางสังคมและบุคลิกภาพ (Social and Personality Inventories)
3. แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผล (Achievement Test)
4. แบบทดสอบความถนัด (Special Aptitude Test)
5. แบบสำรวจความสนใจ (Interest Inventory)

จากเครื่องมือที่ใช้ในการแนะแนวทั้ง 5 ประเภทที่กล่าวไว้ข้างต้นนี้ แบบสำรวจความสนใจเป็นเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวอาชีพโดยตรง ทั้งนี้เพราะคุณประโยชน์

¹Clifford P. Froehlich, Guidance Testing (Chicago: Science Research Associates, 1959), p. 20.

อันสำคัญยิ่งของแบบสำรวจความสนใจ ก็คือ ช่วยให้คุณคิดได้ทราบว่า ตนควรเรียนอะไร จึงจะเกิดความพึงพอใจ¹

นอกจากนี้ เบรย์ฟิลด์² (Brayfield) ได้กำหนดการใช้แบบสำรวจความสนใจเพื่อการแนะแนวไว้ 8 ประการ ดังต่อไปนี้คือ

1. ค้นหาความสนใจที่ไม่ปรากฏ หรือที่บุคคลไม่ทราบว่าตนมีอยู่
2. ตรวจสอบความสนใจที่บุคคลคิดว่าตนมีอยู่ ว่ามีจริงหรือไม่
3. ค้นหาความขัดแย้งซึ่งอาจเกิดขึ้นหรือซึ่งเกิดขึ้นแล้วจริง ๆ ระหว่างความสนใจที่บุคคลคิดว่าตนมีอยู่กับความสนใจที่ประเมินโดยวิธีอื่น ๆ
4. ค้นหาความแตกต่างระหว่างความสนใจกับความถนัดตามธรรมชาติ หรือความสามารถของบุคคล
5. ค้นหาความขัดแย้งซึ่งอาจเกิดขึ้นแล้วระหว่างความสนใจต่าง ๆ ชนิด
6. ตรวจสอบกระสวนของความสนใจซึ่งยังไม่ปรากฏชัดเจน
7. ค้นหาปัญหาเกี่ยวกับความสนใจของบุคคลว่ามีความโน้มเอียงจะเป็นความสนใจของเพศชายหรือเพศหญิง วุฒิภาวะของความสนใจหรือระดับอาชีพซึ่งมีได้เป็นตัวกำหนดความสนใจในอาชีพใดอาชีพหนึ่งโดยเฉพาะ
8. ค้นหาปัญหาการปรับตัวในทางการศึกษาและในทางอาชีพอันเนื่องมาจากความสนใจที่ไม่เหมาะสม

¹ Ibid.

² Arthur H. Brayfield, "The Use and Abuse of Interest Measurement," California Guidance Newsletters, I.V., No. 4 (January, 1950), p. 3.

สำหรับแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับหนึ่งที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศไทยคือ "แบบตรวจสอบความสนใจในอาชีพ" ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งสวัสดิ์ ประทุมราชและคณะ ได้ดัดแปลงจากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพชุด The Kuder Preference Record-Vocational (Form C) ซึ่งสร้างขึ้นโดย G. Frederic Kuder ในปี ค.ศ. 1948

ต่อมาในปี ค.ศ. 1963 Kuder ได้นำแบบสำรวจชุดนี้มาปรับปรุงและเรียกแบบสำรวจชุดใหม่นี้ว่า The Kuder General Interest Survey (Form E) ใช้สำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งต่อมา พรรณราย นิมขุนทด¹ ได้นำมาแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยในปี พ.ศ. 2519 และได้นำไปใช้เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ใช้ในการวิจัยระดับปริญญาเอก เรื่อง "Validation and Analysis of a Measure of Career Maturity Among Adolescents in Thailand" ต่อมาในปี พ.ศ. 2521 อัญชลี บุปผาพิบูลย์² ได้นำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้มาใช้ในการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ สถานะทางเศรษฐกิจ และสังคม สติปัญญาและความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3"

¹Parnarai Nimkuntod, "Validation and Analysis of a Measure of Career Maturity Among Adolescents in Thailand" (Unpublished Dissertation, Graduate School, University of Colorado, 1977).

²อัญชลี บุปผาพิบูลย์, "ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ สถานะทางเศรษฐกิจ และสังคม สติปัญญา และความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท) แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522).

เนื่องจากผู้วิจัยเคยฝึกงานด้านบริการแนะแนวและได้มีโอกาสใช้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพมัธยมศึกษาการในการให้คำปรึกษาแนะแนวแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อปี พ.ศ. 2520 ประกอบกับในปี พ.ศ. 2522 ผู้วิจัยได้มีโอกาสศึกษาแบบสำรวจความสนใจในอาชีพชุด Kuder General Interest Survey (Form E) ฉบับภาษาไทย จากการวิจัยของ อัญชลี บุปผาพิบูลย์¹ ตลอดจนได้ทดลองใช้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้ด้วย และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแบบสำรวจทั้งสองชุดนี้ว่า

1. แบบตรวจสอบความสนใจในอาชีพ ฉบับแปลและเรียบเรียงจากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพชุด Kuder Preference Record-Vocational (เรียกย่อ ๆ ว่า Kuder Form C) เป็นแบบสำรวจที่อาจจะถือได้ว่าเป็นมาตรฐานฉบับหนึ่งที่ใช้ในการประเมินความสนใจในอาชีพ ในประเทศไทย สวัสดิ์ ประทุมราชและคณะ² ได้ศึกษาแบบสำรวจฉบับนี้โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 5 และได้มีการหาเกณฑ์ปกติ (Norms) สำหรับคะแนนความสนใจในอาชีพของนักเรียนชายและหญิงไว้ด้วย แต่ในการนำแบบสำรวจฉบับนี้ไปใช้ในการสำรวจความสนใจในอาชีพนั้น ปัญหาที่จะเกิดขึ้นประการหนึ่งก็คือ ความยุ่งยากในเรื่องของการตรวจให้คะแนน เพราะในการตรวจนั้นต้องใช้ค่าเฉลย (Key) ถึง 10 แผ่น แผ่นละกลุ่มประเภทอาชีพ ซึ่งอาจจะทำให้สิ้นเปลืองเวลามากในการตรวจให้คะแนน นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสำรวจฉบับนี้ก็ไม่สามารถที่จะตรวจให้คะแนนด้วยตนเองได้

* 2. แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ The Kuder General Interest Survey (Form E) เป็นแบบสำรวจที่ปรับปรุงแก้ไขจากแบบสำรวจฉบับ Kuder Preference Record-Vocational โดยปรับปรุงภาษาไทยขึ้นสำหรับนำมาใช้เป็นแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนข้อคำถาม (items)

¹ เรื่องเดียวกัน.

² สวัสดิ์ ประทุมราชและคณะ, คู่มือแบบสอบ : แบบสอบความสนใจในอาชีพ พ.ศ. 2519 (กรุงเทพมหานคร: 2519) ฉบับอัดสำเนา, หน้า 55 - 56.

และโครงสร้างของแบบสำรวจก็ยังคงเหมือนฉบับเดิมทุกประการ แบบสำรวจฉบับนี้มีความสะดวกในการนำไปใช้ กล่าวคือ ผู้ตอบแบบสำรวจสามารถตรวจให้คะแนนได้ด้วยตนเอง หรือครูผู้แนะแนวเป็นผู้ตรวจให้ นอกจากนี้ยังมี "มาตรตรวจสอบ" (Verification scale) อยู่ในกระดาษคำตอบด้วย ซึ่งมีประโยชน์ในการตรวจสอบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจนี้ (1) เข้าใจในการตอบแบบสำรวจหรือไม่ (2) ตอบด้วยความระมัดระวังหรือไม่ หรือ (3) ตอบด้วยความจริงใจหรือไม่

การนำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับ Kuder General Interest Survey ฉบับภาษาไทยนี้ประเมินความสนใจในอาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทยนั้น สิ่งที่ต้องคำนึงอย่างหนึ่งก็คือ ความตรง (Validity) ของแบบสอบนี้ เพราะความตรงหมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่จะทำให้ผู้ใช้บรรลุถึงวัตถุประสงค์เพียงใด คือ แบบสำรวจนี้สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้อย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์หรือไม่ นอกจากนี้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับที่เป็นมาตรฐานซึ่งใช้ในประเทศไทยขณะนี้มีอยู่น้อยฉบับ ผู้วิจัยจึงเห็นควรวางแผนที่จะได้มีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้ เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมเพื่อใช้เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งในการแนะแนวอาชีพแก่นักเรียนไทยในโอกาสต่อไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับ Kuder General Interest Survey ฉบับภาษาไทยนี้มาตรวจสอบความตรงตามสภาพ โดยกำหนดให้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับของกรมวิชาการเป็นเกณฑ์ เนื่องจากเป็นที่ยอมรับกันในปัจจุบันนี้ว่าเป็นแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับมาตรฐานฉบับหนึ่งที่ใช้ในการประเมินความสนใจในอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การรายงานค่าความตรงตามสภาพนี้ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson Product Moment Correlation Coefficient ในการตัดสินใจค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หลังจากที่ได้ทดสอบความมีนัยสำคัญแล้วว่าอยู่ในระดับสูง

กลาง หรือค่านั้นจะใช้การตัดสิน ดังนี้คือ¹

1. เมื่อค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ประมาณ .70 ถึง .90 ถือว่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง (ถ้าสูงกว่า .90 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก)

2. เมื่อค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ประมาณ .30 ถึง .70 ถือว่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง

3. เมื่อค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ประมาณ .30 และต่ำกว่า ถือว่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ถ้าผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้มีสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับของกรมวิชาการแล้ว ก็แสดงว่าแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้สมควรที่จะได้รับการพัฒนาให้เป็นแบบสอบมาตรฐานในเวลาต่อไป นอกจากนี้สิ่งที่ผู้วิจัยจะศึกษาเพิ่มเติมในการวิจัยครั้งนี้คือสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้เป็นตัวอย่างประชากรในครั้งนี้ ตลอดจนเปรียบเทียบความสนใจในอาชีพต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนชายและหญิงอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้คือ

1. เพื่อตรวจสอบความตรงตามสภาพของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของ คูเคอร์ Kuder General Interest Survey ฉบับภาษาไทย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร

2. สำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร

¹ประคอง กรมสุต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู (กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2519), หน้า 111.

3. เปรียบเทียบความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร

ข้อสมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานของผู้ทำการวิจัยมีดังนี้คือ

1. แบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับ Kuder General Interest Survey ฉบับภาษาไทย มีสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับของกองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
2. นักเรียนชายและหญิงมีความสนใจในอาชีพที่แตกต่างกัน

✓ ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จำกัดเฉพาะนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งชายและหญิงจากโรงเรียนสหศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
2. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีได้คำนึงถึงตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความแตกต่างในระดับสติปัญญา และฐานะทางเศรษฐกิจ แต่อย่างไรก็ตาม

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. แบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งสวัสดิ์ ประทุมราช ได้แปลและดัดแปลงมาจากแบบสำรวจความสนใจของ Kuder ฉบับ Kuder Preference Record-Vocational ในปี พ.ศ. 2517 นั้นถือว่าเป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

คำจำกัดความ

1. "ความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity)" หมายถึง คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนความสนใจในอาชีพที่ได้จากแบบทดสอบความสนใจใน

อาชีพของกรมวิชาการ ซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ (Criterion) กับแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของคูเดอร์ ชุด Kuder General Interest Survey ฉบับภาษาไทย โดยรายงานค่าความตรงตามสภาพนี้ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson Product Moment Correlation Coefficient

2. "นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2522 จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

3. "ความสนใจในอาชีพ" หมายถึง ความชอบซึ่งแสดงความโน้มเอียงในการที่นักเรียนจะเลือกประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่งหลังจากที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ซึ่งในที่นี้จะหมายถึง คะแนนความสนใจในอาชีพได้มาจากการให้นักเรียนตอบแบบสำรวจความสนใจในอาชีพชุด Kuder General Interest Survey ฉบับภาษาไทย และแบบตรวจสอบความสนใจในอาชีพของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ อาชีพต่าง ๆ แบ่งออกเป็นประเภทตามการจำแนกของ G. F. Kuder ซึ่งจัดแบ่งเป็นประเภทตามกิจกรรมของอาชีพนั้น มีด้วยกันทั้งหมด 10 ประเภทดังนี้คือ

1. งานกลางแจ้ง (Outdoor) ผู้ที่สนใจงานด้านนี้แสดงว่า เขาชอบงานที่ต้องใช้เวลาอยู่นอกบ้านหรือสำนักงาน ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะทำงานเกี่ยวข้องกับสัตว์ต่าง ๆ หรือการเพาะปลูก เช่น พนักงานดูแลรักษาป่า นักบรรพชีวินวิทยา และงานที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม

2. งานทางจักรกล (Mechanical) ผู้ที่สนใจงานด้านนี้จะชอบทำงานเกี่ยวกับเครื่องมือและเครื่องจักรกลต่าง ๆ ได้แก่ งานช่างกล ช่างซ่อมเครื่องยนต์ ช่างแกนนำพิก้า และวิศวกรรมด้านต่าง ๆ

3. งานด้านคำนวณ (Computational) ผู้สนใจงานด้านนี้จะชอบทำงานเกี่ยวกับตัวเลข เช่น งานบัญชีร้านค้า งานธนาคาร

4. งานเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ (Scientific) ผู้สนใจงานด้านนี้จะชอบทำการค้นคว้าหาความจริงใหม่ ๆ และแก้ปัญหา เช่น เป็นแพทย์ นักเคมี พยาบาล

งานวิศวกรรม งานช่างทางวิทยุและทีวี งานเกี่ยวกับการบิน งานค้นคว้าและวิจัย

5. งานชักชวนโฆษณา (Persuasive) ผู้ที่สนใจงานนี้แสดงว่าชอบงานที่ต้องพบกับคนอื่น ๆ เพื่อเผยแพร่งานหรือขายผลิตภัณฑ์ เช่น นักแสดง นักการเมือง ผู้ประกาศทางวิทยุและโทรทัศน์ นักเทศน์ และพนักงานขายต่าง ๆ

6. งานศิลปะ (Artistic) ผู้สนใจงานนี้มักชอบทำงานสร้างสรรค์โดยใจมือ และมีหัวในทางออกแบบและสร้างสรรค์ เช่น นักวาด นักแกะสลัก สถาปัตย์ ออกแบบเครื่องแต่งกาย แบบผม และนักออกแบบตกแต่งภายในสถานที่

7. งานวรรณกรรม (Literary) ผู้สนใจงานนี้มักจะชอบอ่านและเขียน เช่น นักเขียน นักประวัติศาสตร์ ครู นักแสดง นักข่าว บรรณาธิการ นักวิจารณ์ละคร และภาพยนตร์ และวิจารณ์หนังสือ

8. งานดนตรี (Musical) ผู้สนใจงานนี้มักจะชอบไปฟังดนตรี เป็น นักร้อง นักดนตรี นักแต่งเพลง

9. งานบริการสังคม (Social Services) ผู้สนใจงานนี้มักชอบช่วยเหลือบริการผู้อื่น เช่น พยาบาล งานลูกเสือ อนุชาชาค ผู้ให้บริการแนะแนว สอนพิเศษ นักเทศน์ นักสังคมสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์

10. งานเสมียน (Clerical) ผู้สนใจงานนี้มักจะชอบงานในสำนักงานซึ่งต้องการความละเอียดถี่ถ้วน เช่น พนักงานบัญชีและตรวจบัญชี พนักงานเก็บเอกสาร เสมียนชาย เดาขานุกร พนักงานคำนวณสถิติ

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

ถ้าผลการวิจัยปรากฏว่า แบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับ Kuder General Interest Survey ฉบับภาษาไทยนี้ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ก็แสดงให้เห็นว่าแบบสำรวจความสนใจฉบับ Kuder General Interest Survey ฉบับภาษาไทยนี้สมควรที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการแนะแนวอาชีพให้แก่นักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาได้อีกฉบับหนึ่ง